

Stage

диоды

НОВАЯ 16^г

Πάμε... διάστημα;

1957: Πρώτη πτήση στο διάστημα με το διαστημόπλοιο Σπούτνικ. Πλήρωμα... μια σκυλίτσα, η Λάικα.

1961: Ο Ρώσος Γιούρι Γκαγκάριν ήταν ο πρώτος άνθρωπος που ταξίδεψε στο διάστημα με το σοβιετικό διαστημόπλοιο Βοστόκ 1.

1969: Τρεις Αμερικανοί αστροναύτες ταξίδεψαν στη Σελήνη με το διαστημόπλοιο Απόλλων 11.

1975: Τα πληρώματα του διαστημόπλοιου Απόλλων των ΗΠΑ και Σογιούζ της τότε ΕΣΣΔ συναντήθηκαν στο Διάστημα.

Σήμερα: Διαστημικοί σταθμοί περιφέρονται γύρω από τη γη. Αστροναύτες και μελετητές ζουν κατά καιρούς μέσα σ' αυτούς. Πώς είναι η ζωή στο διάστημα με την έλλειψη βαρύτητας; Διαβάστε παρακάτω:

- ♦ Το πλύσιμο είναι δύσκολη υπόθεση, γιατί το νερό αιωρείται*. Οι ταξιδιώτες του διαστήματος έχουν ειδικά λουτρά, στα οποία το νερό απορροφάται, ώστε να μην διασκορπίζονται οι σταγόνες του.
- ♦ Οι ταξιδιώτες του διαστήματος απλάζουν... πρόσωπο. Η εμφάνιση του προσώπου των αστροναυτών απλάζει σημαντικά

και δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τον εαυτό τους στον καθρέφτη. Τα μάτια τους πλοξεύουν, οι φλέβες στο σβέρκο και το μέτωπό τους φουσκώνουν.

- ♦ Οι ταξιδιώτες του διαστήματος κοιμούνται... όρθιοι. Οι αστροναύτες κοιμούνται μέσα σε υπνόσακους που είναι καρφωμένοι στα τοιχώματα του διαστημόπλοιου. Βέβαια, η ζωή στο διάστημα έχει και ένα καλό. Οι κοιμισμένοι αστροναύτες δεν ροχαλίζουν ποτέ!
- ♦ Οι αστροναύτες ξύνουν τη μύτη τους σε μια προεξοχή με ανώμαλη επιφάνεια που βρίσκεται στο εσωτερικό της περικεφαλαίας τους. Το ίδιο κάνουν και με τα αφτιά τους. Αν βρείτε καμιά καλύτερη μέθοδο, ειδοποιήστε αμέσως τη NASA. Χιλιάδες αστροναύτες του μέλλοντος θα σας ευγνωμονούν για πάντα!

*αιωρείται: πετάει στον αέρα

40 χρόνια περιμένουν... κύματα εξωγήινων

Πολλοί πάνω στην γη πιστεύουν ότι κάπου στο χάος του απέραντου σύμπαντος θα πρέπει να υπάρχουν κι άλλοι σαν εμάς· θα πρέπει, δηλαδή, να μην είμαστε η μοναδική περίπτωση «νονυμοσύνης» στο σύμπαν.

- Ποια από τις εμπειρίες της ζωής στο διάστημα σε συναρπάζει;
- Τι δεν μπορείς να στερηθείς, αν ζήσεις στο διάστημα;

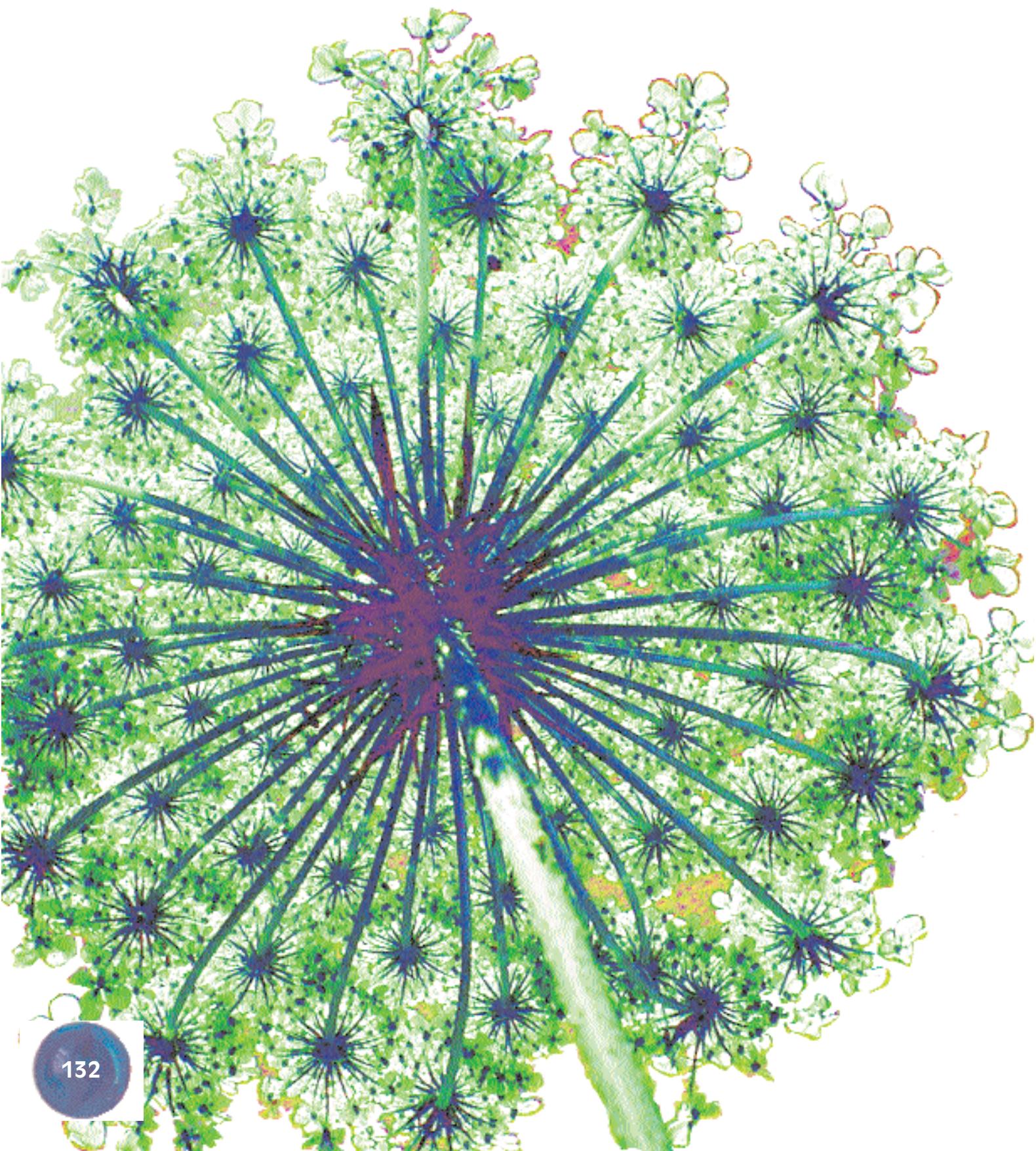
Πάμε στο μέλησον και στο διάστημα

Σε έναν διαστημικό σταθμό του μέλλοντος ο Ρόυ, μετά από ένα ταξίδι στο διάστημα, ετοιμάζεται να κατέβει στη Γη. Εκεί συναντάει τρία αδέρφια. Τα αδέρφια αυτά ζουν στον Άρη και κατεβαίνουν για πρώτη φορά.

– Είμαι ο Τζον Μουρ, είπε το αγόρι, και αυτές είναι οι αδερφές μου, η Ρούμπη και η Μένη. Είναι η πρώτη φορά που ερχόμαστε στη Γη.
– Εννοείς ότι έχετε γεννηθεί στον Άρη;
– Ναι. Ερχόμαστε στην πατρίδα, για να σπουδάσουμε στο κολέγιο...
Παρ' ολίγο να ρωτήσω: «Δηλαδή, δεν υπάρχει καθή εκπαίδευση στον Άρη;». Αλλά ευτυχώς συγκράτησα τον εαυτό μου έγκαιρα. Οι άποικοι είναι πολύ ευαισθητοί σε κάθε είδους κριτική του πλανήτη τους, ακόμα κι αν δεν είχε γίνει επίτηδες. Μισούν άλλωστε την πίεση «άποικος» και είναι καθύτερα να την αποφεύγει κανείς, τουλάχιστον μπροστά τους. Αλλά ούτε και «Αρειανούς» μπορείς να τους

αποκαθίσείς, γιατί αυτή η πίεση χρησιμοποιείται για τους ντόπιους κατοίκους του πλανήτη.
– Ψάχνουμε για τίποτα ενθύμια να πάρουμε μαζί μας στην πατρίδα; είπε η Ρούμπη. Τι θα έπλεγες γι' αυτόν τον ωραίο χάρτη των αστεριών;
– Προτιμώ εκείνον τον σκαλισμένο μετεωρίτη, είπα. Αλλά είναι πολύ ακριβός...
Είχαμε να πούμε παρά πολλά με τους νέους φίλους μου και οι ώρες που περάσαμε, περιμένοντας το σκάφος, κύλησαν πολύ γρήγορα. Η ζωή στον Άρη μού φαινόταν τόσο εξωτική όσο και η ζωή στη γη για την οικογένεια Μουρ. Ο Τζον είχε μια μεγάλη συλλογή από φωτογραφίες που είχε τραβήξει ο

ίδιος. Έδειχνε πώς ήταν η ζωή στις μεγάλες θοηωτές πολιτείες και στις χρωματιστές ερήμους. Είχε ταξιδέψει αρκετά και είχε μερικές υπέροχες φωτογραφίες από τα τοπία και τη ζωή στον Άρη... Εκείνη που με γοήτευσε περισσότερο ήταν μια αεροφωτογραφία των μεγάλων εκτάσεων καθηλιέργειας της Μεγάλης Σύρτης. Είχε τραβηγχτεί από αρκετά μεγάλο ύψος και έδειχνε όλη την πλαγιά μιας τεράστιας κοιλάδας... Κάτω στην κοιλάδα μεγάλα μυχανήματα ξεχέρσωναν το κοκκινωπό έδαφος, για να ανοίξουν δρόμο στους αποίκους από τη Γη. Λίγο πιο μακριά ξεχώριζαν οι πόλεις εκτάρια με «αερόφυτα». Τα παράξενα αυτά φυτά, καθώς μεγαλώνουν, απελευθερώνουν οξυγόνο. Μια μέρα οι άνθρωποι θα μπορούν να ζουν έξω στον πλανήτη χωρίς μάσκες οξυγόνου.

Στο μπροστινό μέρος της φωτογραφίας στεκόταν ο κύριος Μουρ ανάμεσα σε δύο μικρούς Αρειανούς. Τα πλασματάκια έσφιγγαν τα δάχτυλά του με τα μικρά σαν τανάλιες χέρια τους και κοιτούσαν καθά-καθά τον φακό με τα τεράστια ξεπλυμένα μάτια τους. Έπήρχε κάτι το συγκινητικό σ' αυτήν τη σκηνή. Φαινόταν να τονίζει τη φιλική σχέση των δύο φυτών με έναν πραγματικά μοναδικό τρόπο.

- Αμάν, φώναξα ξαφνικά, ο μπαμπάς σου δεν φοράει μάσκα οξυγόνου.
- Ο Τζον γέλασε.
 - Αναρωτιόμουν πότε θα το πρόσεχες. Θα περάσει, βέβαια, πολύς καιρός, μέχρι να υπάρξει αρκετό οξυγόνο στην ατμόσφαιρα, αλλά ορισμένοι τα καταφέρνουν χωρίς μάσκα για ένα-δύο μετπά.
 - Και πώς τα πάτε με τους Αρειανούς; ρώτησα. Διάβασα κάπου ότι συμπεριφέρονται περισσότερο σαν έξυπνα άλογα.
 - Αυτό δεν μπορώ να το ξέρω, είπε ο Τζον. Δεν έχω δει ποτέ άλογο.
 - Ξαφνιάστηκα, αλλά μετά συνειδητοποίησα ότι πολλά ζώα δεν θα είχε δει ο Τζον.
 - Τι ακριβώς θα κάνετε στη Γη, ρώτησα, εκτός, δηλαδή, από τις σπουδές στο κολέγιο;
 - Πρώτα απειράθηκαν τα ταξιδέψουμε να δούμε τα αξιοθέατα. Έχουμε δει πολλές ταινίες, ξέρεις, κι έχουμε μια ιδέα πώς είναι τα πράγματα...
 - Αποφάσισα να μάθω τι πραγματικά γνώριζαν για τη Γη οι καινούργιοι φίλοι μου.
 - Ασφαλώς θα υπάρχουν κάποια μέρη που οπωσδήποτε θέλετε να επισκεφτείτε, είπα.
 - Ναι, βέβαια, απάντησε η Ρούμπη. Θέλω να δω μερικά δάση. Στον Άρη

δεν υπάρχουν τα μεγάλα δέντρα που έχετε στη Γη. Πρέπει να είναι υπέροχα να περπατάς κάτω από τα κλαδιά τους και να βλέπεις τα πουλιά να φτερουγίζουν γύρω σου.

– Βλέπεις, δεν έχουμε ούτε πουλιά, μπήκε στη μέση η Μέυ. Ο αέρας είναι πολύ αραιός γιασε αυτά.

– Εγώ θέλω να δω τον ωκεανό, είπε ο Τζον. Θα ήθελα να πάω βαρκάδα και να ψαρέψω. Δεν είναι απόθεμα ότι μπορείτε να ανοιχτείτε τόσο πολύ στη θάλασσα, που να μην μπορείτε να πείτε πού είναι η ξηρά;

– Ακριβώς έτσι, απάντησα.

– Τόσο νερό θα με τρόμαξε, είπε η Ρούμπη. Θα φοβόμουν μήπως χαθώ. Κι έχω διαβάσει ότι ζαλίζεσαι φοβερά, όταν είσαι σε πλοίο.

– Α, το συνηθίζεις, απάντησα με άνεση...

– Είναι όμως, ασφαλές; Επέμεινε η Ρούμπη. Έχω διαβάσει ότι οι θάλασσες είναι γεμάτες με τρομερά τέρατα που μπορεί να ανέβουν στην επιφάνεια και να σε καταπιούν.

Αυτή τη φορά δεν μπόρεσα να μην χαμογελάσω.

– Δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, απάντησα. Πολύ σπάνια συμβαίνει κάτι τέτοιο σήμερα.

– Και τα ζώα της ξηράς; είπε η Μέυ. Μερικά από αυτά είναι μεγάλα, έτσι

δεν είναι; Έχω διαβάσει για τίγρεις και πιοντάρια και ξέρω ότι είναι επικίνδυνα. Φοβάμαι μη συναντήσω κανένα από αυτά.

«Ελπίζω εγώ να ξέρω κάτι παραπάνω για τον Άρη από ότι εσείς για τη Γη», σκέφτηκα. Ήμουν έτοιμος να εξηγήσω ότι οι τίγρεις δεν ζουν συνήθως μέσα στις πόλεις, όταν έπιασα τη Ρούμπη να χαμογελάει στον Τζον και κατάλαβα ότι τόση ώρα μού έκαναν πλάκα.

Άρθουρ Κλαρκ, Νησιά στον ουρανό

μετάφραση: Βούλα Μάστορη

- **τα τρία παιοια είναι αποικοι στον Άρη. Γιατί ονομάζονται έτσι;**
- **Πώς φαντάζεσαι ότι είναι αυτές οι μεγάλες θολωτές πολιτείες;**
- **Ποια πράγματα θέλουν να δουν τα παιδιά στη Γη που δεν υπάρχουν στον Άρη;**
- **Τι μας κάνει να πιστεύουμε ότι αυτή η ιστορία μπορεί να γίνει κάποτε πραγματικότητα;**

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ο άποικος
ο αρειανός
ο Άρης
ο αστροναύτης
ο υπνόσακος
ο ωκεανός

η αεροφωτογραφία
η αποικία
η ατμόσφαιρα
η βαρύτητα
η μάσκα
η σφαίρα

το βάρος
το διάστημα
το διαστημόπλοιο
το οξυγόνο
το σκάφος
το τέρας

ασφαλής, -ής, -ές
ανώμαλος, -η, -ο
διαστημικός, -ή, -ό
καρφωμένος, -η, -ο
όρθιος, -α, -ο

αιωρούμαι
γοπτεύω
ειδοποιώ

